

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2581/2023
24.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Зечевић, адвокат из ..., против туженог Универзитета у Новом Саду – Факултета Техничких наука са седиштем у Новом Саду, чији је пуномоћник Соња Хаџи Борјановић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 520/23 од 30.03.2023. године, у седници одржаној 24.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 520/23 од 30.03.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 520/23 од 30.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом саду П 186/2022 од 22.11.2022. године, исправљена решењем истог суда од 17.01.2023. године, ставовима првим и другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име јубиларне награде исплати износ од 83.278,97 динара са затезном каматом од 19.05.2021. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка од 57.651,16 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке одбијен је захтев за исплату законске затезне камате на досуђене трошкове поступка од дана пресуђења до дана извршности.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 520/23 од 30.03.2023. године, ставом првим изреке, делимично је усвојена жалба туженог и решење о накнади трошкова поступка садржано у првостепеној пресуди исправљеној решењем суда од 17.01.2023. године је преиначено у усвајајућем делу тако што је одбијен захтев за накнаду трошкова поступка преко износа од 48.651,16 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате. Ставом другим изреке, одбијена је жалба туженог и првостепена пресуда у преосталом усвајајућем делу потврђена. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавања судске праксе, нити потреба новог тумачења права имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, као и начин пресуђења. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова нису у супротности са тумачењем материјалног права у погледу примењених одредби члана 120. став 1. тачка 1. Закона о раду и члана 23. став 1. тачка 5 Посебном колективног уговора за високо образовање („Службени гласник РС“ бр.86/2019, 93/2020 и 152/2020), а код утврђења да је тужилац испунио предвиђен услов за стицање права на исплату јубиларне награде у години када је навршио 20 година рада у радном односу код туженог коју је тужени дужан да исплати.

Поред наведеног, ревидент није доказао да у конкретном случају постоји различита судска пракса у идентичној или сличној чињеничној и правној ситуацији, односно да се у конкретном случају ради о одлуци која одступа од судске праксе.

На основу изнетог, применим члана 404. став 2. ЗПП одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 11.02.2022.године, а предмет захтева правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**